

La Vall d'Horta

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Vall entre el massís de Sant Llorenç i la població, accessible des de la carretera de Castellar.
Emplaçament	Vall d'Horta

Coordenades:

Latitud:	41.67775
Longitud:	2.02739
UTM Est (X):	419045
UTM Nord (Y):	4614455

Classificació

Número de fitxa	08223 - 135
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	La zona està inclosa en la legislació del parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, i diversos elements pertanyen directament a la Diputació de Barcelona. Alguns propietaris són els darrers d'estirps familiars que es remunten a l'edat mitjana, i han mantingut la hisenda; altres propietats han estat curosament arranades com a segona residència.

Protecció	Legal i física
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	Parc Natural (24/7/72, BOE 87 73)(DOGC 827 87)
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Privada
Titular:	Diputació de Barcelona / diversos propietaris
Fitxes associades:	

[La Roca](#)

[Molí de la Roca](#)

[Comadran](#)

[Les Oliveres](#)

[Molí vell de les Oliveres.](#)
[Molí nou de les Oliveres](#)
[Can Brossa](#)
[La Muntada](#)
[El Romeu](#)
[Pregona \(Comapregona\)](#)
[Agramunt](#)
[Castell de Pera](#)
[El Marquet de les Roques](#)
[Forn de Pega del Marquet](#)
[Forn d'obra de Pregona](#)
[Forn d'obra de les Oliveres](#)
[Forn d'obra del Marquet de les Roques](#)
[Forn d'obra de la Roca](#)
[Trull de la Roca](#)
[Torrotà de la Roca \(Torre de Lacera, Castell de la Roca, Torre del Moro\)](#)
[Rec de la Vall d'Horta \(Sèquia de la Vall d'Horta\)](#)
[Camí de Sant Llorenç Savall a Terrassa \(o a Sant Feliu del Racó\).](#)
[Memòria del foc \(Monòlit en record de les víctimes dels incendis de 2003\)](#)

Autoria de la fitxa Laura de Castellet i Ramon
Data de registre de la fitxa: dj., 19/06/2008 - 02:00

Descripció

La vall d'Horta és un dels sectors més característics de tot el terme municipal. La riera de la vall d'Horta la recorre de NW a SE i és un dels principals afluents del curs alt del Ripoll. És un racó muntanyós, amb planes fèrtils aprofitades per conreu i probablement l'indret de poblament més antic. Per les seves característiques naturals ha viscut sempre d'una manera autàrquica i autosuficient. La zona fou fortament afectada per un incendi l'any 1969 i, sobretot, pel devastador incendi de 2003.

Observacions:

La Vall d'Horta forma part del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, i està per tant afectada per la seva normativa. Les dades UTM s'han pres a la cruïlla del Marquet i Pregona, aproximadament al centre de la vall.

Història

La Vall d'Horta és un dels indrets més antigament poblats del massís; a les zones de muntanya properes hi ha vestigis de poblament en època prehistòrica, però l'inici de l'assentament ininterromput arrenca de l'alta edat mitjana. El monestir de Sant Llorenç ordenà tot el territori, segurament partint d'una eficaç infraestructura hidràulica (el rec de la vall) a l'entorn del qual creixerien masos, molins i conreus profitosos. El castell de Pera, a la capçalera de la vall, s'encarregaria de la defensa i la jurisdicció del territori; depenent del castell, la Torre de Lacera tancaria aquesta vigilància pel sud i acabaria donant nom a un ampli territori més enllà de la vall i tot. Alguns masos tenen documentació des del S. XII, i segurament a partir d'aquesta

època passaren a mans dels seus habitants, tot i dependre encara del monestir o del castell. Tot i que en època moderna també aprofità el conreu de la vinya, no en fou tan depenent com en altres indrets; d'aquesta època cal remarcar una xarxa d'indústries rurals lligades tant al creixement dels masos com a diverses activitats paral·leles, com la carboneria. Al segle XX, la industrialització i el canvi de models econòmics han anat provocant el despoblament de la vall. Actualment encara queda algun mas dedicat a l'agricultura, els molins han estat abandonats, altres masos s'han recuperat com a segones residències i encara uns altres són elements de dinamització cultural i turística. L'excursionisme i l'interès per la natura poden acabar revifant aquesta fèrtil vall, sobretot després que els devastadors incendis del 2003 li restessin interès paisatgístic.

